

КАФЕДРА КАМЕРНОГО СПІВУ

КАФЕДРА ОПЕРНОГО СПІВУ

Вокальна педагогіка вищої школи

Освітній ступінь	Магістр	Курс	2
Спеціальність	025 «Музичне мистецтво»	Семестр	3
Освітньо-професійна програма	«Музичне мистецтво» Камерний спів Оперний спів		
Статус	Обов'язкова	ECTS	3
Форма контролю	Іспит	Годин	90
		Лекційні	14
		Семінарські	14
		Самостійна робота	62

Інформація про викладача

ПІБ	Антонюк Валентина Геніївна, докторка культурології, професорка, завідувачка кафедри камерного співу Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського, народна артистка України.
Профіль викладача	https://orcid.org/0000-0003-1821-1933 https://www.webofscience.com/wos/author/record/IXN-3052-2018 https://scholar.google.com.ua/citations?user=ZmDugvMAAAAJ&hl=ua
e-mail	Solospiv@i.ua

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Курс «Вокальна педагогіка вищої школи» належить до циклу дисциплін фахової професійно-практичної підготовки та призначений для здобувачів-магістрантів галузі знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки» за спеціальністю В5 «Музичне мистецтво», освітньо-професійної програми «Музичне мистецтво» (Оперний спів, Камерний спів).

Предметом вивчення навчальної дисципліни є вокально-методичний педагогічний процес індивідуального навчання співу у вищій школі. Складне й синтетичне вокальне мистецтво потребує свого вивчення у поєднанні традиційного й сучасного аспектів, орієнтуючись на методичні засади провідних авторських шкіл та уніфіковану методичну систему академічного співу.

Головна мета курсу – підготовка здобувачів-вокалістів до майбутньої професійно-педагогічної діяльності у закладах вищої освіти різного рівня акредитації, до взаємодії з людьми у різноманітних установах, що має характер управлінської, організаторської,

навчально-виховної діяльності фахівця. У ході вивчення курсу здійснюється теоретико-методологічна підготовка здобувачів до самостійної виконавської та педагогічної діяльності, знання сучасного стану вокальної педагогіки та наукових результатів у галузі психофізіології співу, а також систематизація й узагальнення вмінь і знань, накопичених у класі сольного співу; формування на їх основі професійних педагогічних навичок, переконань, світогляду; розвиток пізнавальних і фахових зацікавлень у самостійній педагогічній діяльності. Основні теоретичні положення курсу розглядаються через призму психологічних механізмів, закономірностей природного розвитку здобувача-вокаліста, його пізнавальної діяльності, становлення особистісних рис, що є умовою творчого пошуку викладачем шляхів, методів, впливу на майбутнього співака у процесі взаємодії з ним.

Ідеї курсу спираються на знання здобувачами методичної бази сольного (оперного та камерного) співу, історії вокального виконавства, педагогічної та фахової практики¹.

Основні завдання курсу «Вокальна педагогіка вищої школи» націлені на опанування здобувачів знаннями про:

- сутність, своєрідність навчально-виховного процесу вокалістів у вищій школі;
- тенденції, особливості розвитку системи вищої музичної освіти в Україні та зарубіжних країнах;
- суперечності, психічні функції, особливості розвитку молодої людини студентського віку;
- структуру, психолого-педагогічні аспекти організації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів;
- критерії відбору вокалістів, принципи структурування змісту навчального курсу у вищій школі;
- сучасні інтерактивні методи навчання здобувачів;
- форми організації навчання здобувачів;
- норми, критерії оцінювання знань,— сутність, особливості, методи, прийоми виховання здобувачів-вокалістів;
- педагогічні уміння діяльності викладача вищої школи;
- особливості вербалної і невербалної поведінки викладача;
- сутність, напрями, організації спілкування зі здобувачами;
- етапи, способи розв'язання конфліктів зі здобувачами-вокалістами;
- шляхи, умови формування студентської спільноти;
- методи науково-педагогічних досліджень.

Вивчення курсу передбачає формування у майбутніх співаків ряду знань та умінь (з урахуванням специфіки майбутньої педагогічної діяльності).

Здобувач повинен знати:

- особливості постановки навчальної мети, відбору, структурування змісту лекцій, побудови практично-семінарських занять;
- як розвинути інтерес, особистісне ставлення здобувачів-вокалістів до змісту навчального курсу;
- методи, прийоми організації виховного впливу на здобувачів;
- особливості організації, саморегуляції, невербалної поведінки у процесі спілкування зі здобувачами;

Вміти:

- скласти навчальну програму з курсу;
- застосовувати методи, прийоми організації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів-вокалістів (бесіди, діалоги, дискусії, прийоми сюжетно-рольової гри, роботи в групах тощо);

¹ Основою програми є видання: Антонюк В. Г. Вокальна педагогіка (солістичний спів) : підручник для музичних вуз / видання третє, доповнене та перероблене. Київ : Видавець Бихун Ю. В., 2017. 218 с.

- спланувати структуру, зміст, процес організації лекції, практично-семінарського заняття;
- організувати спілкування зі здобувачами у навчальний і позанавчальний час;
- розв'язати педагогічні конфлікти у різноманітних ситуаціях;
- застосовувати методи науково-педагогічного дослідження у роботі зі здобувачами;
- аналізувати різноманітні педагогічні ситуації.

Програмні компетентності

Загальні компетентності (ЗК):

- ЗК 2. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
 ЗК 3. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.
 ЗК 4. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
 ЗК 5. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
 ЗК 6. Здатність генерувати нові ідеї (реалізованість).
 ЗК 7. Здатність до міжособистісної взаємодії
 ЗК 9. Здатність працювати автономно.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності спеціальності (СК):

- СК 1. Здатність створювати, реалізовувати і висловлювати свої власні художні концепції.
 СК 2. Усвідомлення процесів розвитку музичного мистецтва в історичному контексті у поєднанні з естетичними ідеями конкретного історичного періоду.
 СК 3. Здатність розробляти і реалізовувати творчі проекти по створенню / інтерпретації / аранжуванню та перекладу музики.
 СК 4. Здатність інтерпретувати художні образи у виконавській / композиторській / педагогічній діяльності.
 СК 5. Здатність збирати та аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її для теоретичної, виконавської, педагогічної інтерпретації.
 СК 6. Здатність викладати спеціальні дисципліни в закладах освіти з урахуванням цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувачів освіти.
 СК 7. Здатність аналізувати виконання музичних творів або оперних спектаклів, здійснювати порівняльний аналіз різних виконавських інтерпретацій, у тому числі з використанням можливостей радіо, телебачення, Інтернету.
 СК 8. Здатність взаємодіяти з аудиторією для донесення музичного/навчального матеріалу, вільно і впевнено репрезентувати свої ідеї (художню інтерпретацію) під час публічного виступу.

Програмні результати навчання

- ПРН 1. Володіти професійними навичками виконавської, творчої та педагогічної діяльності.
 ПРН 2. Володіти навичками ансамблевого музикування в групах різних складів у концертно-виконавському та репетиційному процесах.
 ПРН 3. Визначати стильові і жанрові ознаки музичного твору та самостійно знаходити переконливі шляхи втілення музичного образу у виконавстві.
 ПРН 4. Професійно здійснювати аналіз музично-естетичних стилів та напрямків.
 ПРН 5. Вибудовувати концепцію та драматургію музичного твору у виконавській діяльності, створювати його індивідуальну художню інтерпретацію.
 ПРН 6. Володіти музично-аналітичними навичками жанрово-стильової та образно-емоційної атрибуції музичного твору при створенні виконавських та педагогічних інтерпретацій.
 ПРН 7. Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.
 ПРН 8. Здійснювати викладання гри на інструменті / вокалу / диригування / теорії, історії музики / композиції з урахуванням потреб здобувача освіти, цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувача.

ПЕРЕЛІК ТЕМ

МОДУЛЬ І. ОСНОВИ ВОКАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Змістовий модуль 1. Вища школа і педагогіка вищої школи України на сучасному етапі
Тема 1. Вокальна педагогіка вищої школи як навчальна дисципліна. Загальні основи педагогіки вищої школи. Вища освіта в Україні: історія і сучасність.

Тема 2. Особливості розвитку здобувача-вокаліста як суб'єкта соціального життя.

Тема 3. Сутність і особливості навчального процесу співаків у вищій школі.

Тема 4. Стратегії та технології навчання вокалістів.

Тема 5. Освітнє середовище, методи навчання вокалістів у вищій школі.

Змістовий модуль 2. Планування та організація навчання вокалістів у вищій школі

Тема 6. Форми організації вокального навчання у вищій школі.

Тема 7. Організація контролю за навчанням вокалістів у вищій школі.

Тема 8. Проблеми виховання духовності у здобувачів-вокалістів.

Тема 9. Професійно-педагогічна майстерність викладача вищої школи.

Тема 10. Формування студентської спільноти.

ФОРМИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

Курс «Вокальна педагогіка вищої школи» вивчається протягом третього семестру другого року навчання для здобувачів магістратури і передбачає лекційне навчання, семінарські заняття та самостійну роботу.

На лекційних заняттях здобувачі опрацьовують складні питання історичних та теоретичних аспектів вокальної педагогіки, а також методику та методологію. У лекціях даного курсу враховується специфіка приналежності здобувачів до авторитетних шкіл видатних педагогів-вокалістів та відповідний емпіричний досвід. Це зумовлює включення в монологічну лекцію елементів діалогу, дискусії, проблемного викладення матеріалу.

На семінарських заняттях здобувачі повинні виявити рівень засвоєння навчального матеріалу, уміння орієнтуватися в основних питаннях розвитку вокальної педагогіки.

Основні види навчальної діяльності здобувачів:

- активне слухання, участь у діалозі під час лекцій;
- конспектування лекцій;
- активна діяльність за різними методиками під час семінарських занять та індивідуальної педпрактики з учнем;
- мікровикладання, програвання педагогічних ситуацій, етапів навчально-виховного процесу;
- написання творчих робіт, міні-проектів;
- підготовка дипломної роботи, складання екзамену. До **основних методів** навчання відносяться:

Педагогічні методи: вербальний (пояснення, коментарі, обговорення); наочний (показ, демонстрація, ілюстрації); аналітичний (робота з джерелами, аудіо- відеоматеріалами).

Мистецтвознавчі методи: жанровий (визначення характерних ознак вираного для вивчення вокального твору та кола методичних завдань); стилістичний (визначення характерних ознак вираного для вивчення вокального твору, відповідно до стилю композитора, виконавських традицій певної історичної доби, особливостей національної вокальної школи).

Інтерпретаційні методи: (трактування художнього образу вокального твору відповідно до жанрово-стильових ознак).

НАВЧАЛЬНІ РЕСУРСИ

Матеріали відповідного курсу та методична література представлена у вільному доступі в бібліотеці та читальній залі Академії. За умови дистанційного навчання всі необхідні для

вивчення навчальної дисципліни основні та додаткові матеріали завантажуються на GOOGLE DRIVE ifm1.2nmau@gmail.com.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

З метою визначення повноти та тривкості знань і практичних навичок, набутих у процесі засвоєння курсу «Вокальна педагогіка вищої школи», у навчальному плані передбачено екзамен у кінці третього семестру.

Враховуються:

- відвідування лекцій і семінарських занять;
- рівні написання тестових завдань;
- рівень виконання творчих робіт (рефератів);
- рівень занять педагогічною практикою з учнем;
- активна робота на семінарських та практичних заняттях;
- уміння моделювати різні види занять;
- рівень знань, мислення під час екзамену.

Екзаменаційні вимоги

При проведенні екзамену передбачаються відповіді в усній формі на питання білета, у структурі якого відтворено основні форми теоретичної і практичної роботи.

Система оцінювання

Для складання модулю здобувач повинен обов'язково скласти 2 змістових модулі та в сумі набрати не менше 60 балів. Розрахунок модулю здійснюється за 100-балльною шкалою, яка складається зі змістових модулів та обчислюється: $M^2=(3M1+3M2): 2$ – кожен ЗМ від 0–100 балів; або: $M=3M1(0–40 \text{ бал.})+3M2 (0–60 \text{ бал.})$.

Якщо здобувач не склав один або декілька змістових модулів на модульному контролі повинен їх скласти.

Критерії оцінювання знань здобувачів

Оцінка 90–100–А– відмінно - Здобувач вичерпно опанував теорією і дав розгорнуту відповідь на запитання в білетах із аналізом сучасних літературних джерел, посиланням на інноваційні технології методики навчання співу, досвід провідних вітчизняних і зарубіжних викладачів. Повно і глибоко розкриває зміст теоретичного матеріалу відповідно до поставленого завдання; усвідомлює зміст педагогічних понять і вільно володіє спеціальною (професійною) термінологією. Грамотно ілюструє твердження відповідними прикладами, власними спостереженнями вокально-педагогічного процесу. Для виконання практичного завдання правильно застосовує теоретичні знання власне з вокально-педагогічного та музично- історичного джерелознавства та історії музичної педагогіки, а також з інших дисциплін гуманітарного циклу. Вміє обґрунтовано, комплексно вирішувати поставлені завдання: аналізувати особливості розвитку вокально-педагогічного процесу та музичного мистецтва епохи, національної вокальної школи; визначати стильові риси педагогічної творчості певного відомого викладача. Демонструє високий рівень знань; послідовно, повно і логічно викладає теоретичний матеріал.

Оцінка 82–89–В– добре - Досить повно розкриває зміст теоретичного матеріалу відповідно до поставленого завдання; розуміє зміст вокально-педагогічних та музикознавчих термінів, проте не завжди точно їх використовує. Теоретичні твердження правильно ілюструє прикладами, результатами власних спостережень за вокально- педагогічними явищами; загалом правильно виконує поставлені завдання, але допускає дві-три неточності. Уміє обґрунтувати власну думку, демонструє добрий рівень знань теоретичного матеріалу, не припускається грубих помилок у викладенні теоретичних положень. Допускає дві-три неточності у визначенні педагогічних понять, обґрунтуванні висновків, узагальненень.

² М – Модуль; ЗМ – Змістовий модуль.

Оцінка 74–81–С – добре - Здобувач дає повну відповідь на питання в білетах із посиланням на літературні джерела, творчий доробок провідних викладачів- вокалістів; демонструє достатній рівень виконання практичних завдань, основних навичок вокальної методики.

Оцінка 64–73–Д – задовільно - Здобувач не завжди точно розкриває зміст теоретичного матеріалу; розуміє значення спеціальних вокально- педагогічних термінів, але допускає помилки у їх вживанні; не завжди повно і правильно відповідає на поставлені питання; не завжди теоретичні положення ілюструє прикладами, а у процесі вирішення практичних завдань не повною мірою використовує теоретичні знання. Вирішує поставлені завдання фрагментарно; демонструє задовільний рівень знань; допускає суттєві помилки у вирішенні поставлених завдань. Виклад матеріалу не відповідає вимогам повноти, системності, логічності.

Оцінка 60–63–Е – задовільно - Здобувач дає відповідь на питання в білетах у мінімально допустимому обсязі, значні неточності, виправляє їх за допомогою викладача. Демонструє посередній рівень виконання практичних завдань із основ вокальної педагогіки вищої школи.

Оцінка 35–59–FX – незадовільно - Здобувач дає відповідь на питання в білетах у недостатньому обсязі, допускає грубі помилки, неспроможний їх виправити без допомоги викладача. Демонструє низький рівень виконання практичних завдань, недостатню сформованість навичок із основ вокальної педагогіки вищої школи та невміння їх застосовувати в роботі з учнем.

Оцінка 1–34–F – незадовільно - Здобувач дає відповідь на питання в білетах на рівні елементарного розпізнання, неможливість відтворення навчального матеріалу на репродуктивному рівні; показує неспроможність виконання практичних завдань, відсутність навичок із основ вокальної педагогіки вищої школи та нездатність їх застосовувати в своїй роботі. Не розкриває зміст теоретичного матеріалу, допускає грубі помилки у його тлумаченні; не володіє спеціальною термінологією; не може впоратися з поставленим практичним завданням; не використовує теоретичні знання для вирішення практичних проблем; неспроможний пояснити, обґрунтуючи власну думку, допускає грубі помилки у викладенні матеріалу. Демонструє незадовільний рівень знань.

ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ

Навчальна дисципліна може викладатися для більшості здобувачів з особливими освітніми потребами.

НЕФОРМАЛЬНА ОСВІТИ

Передбачається у межах вивчення навчальної дисципліни участь здобувачів у міжнародних та вітчизняних конференціях, конкурсах творчих робіт, круглих столах, відвідування культурно-мистецьких заходів, театрів, музичних фестивалів, конкурсів, концертів тощо.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України. Історія : підручник для ВНЗ. Київ : Либідь, 1998. 560 с.
2. Антонюк В. Г. Вища школа сольного співу // Актуальні проблеми теорії та практики художньої культури: зб. наук. пр. КНУ ім. Тараса Шевченка та ДАККіМ. Вип. XII. Київ, 2004. С. 212–224.
3. Антонюк В. Г. Вокалісти Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського – дослідники феномену української вокальної школи // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. Вип. 114 : Композитори і музикознавці Київської консерваторії у 1941–2010-х роках : збірник статей. Київ : НМАУ імені П. І. Чайковського, 2016. С. 153–168.
4. Антонюк В. Г. Вокальна педагогіка (сольний спів) : підручник для музичних вуз / видання

- третє, доповнене та перероблене. Київ, Видавець Бихун Ю. В., 2017. 218 с.
5. Антонюк В. Г., Гнидь Б. П. Вокальний факультет. Спеціалізація «Спів» //Академія музичної еліти України: Історія та сучасність (До 90-річчя Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського). Київ, 2004. С. 150–155.
6. Антонюк В. Г. Дидактичні аспекти вокальної педагогіки // Музичне мистецтво. Кн. 10: Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. Вип. 40. Київ, 2004. С. 252–259.
7. Антонюк В. Г. Етнокультурологічні метаморфози інституту вокальних конкурсів у ХХІ ст. //Науковий вісник НМАУ імені П. І. Чайковського : Виконавське музикознавство. Вип. 91. Київ : НМАУ, 2010. С. 7–15.
8. Антонюк В. Г. Лінгвокультурний концепт «вокальна педагогіка» // Часопис НМАУ імені П. І. Чайковського. № 1 (2). Київ, 2009. С. 94–103.
9. Антонюк В. Г. Навчання іноземців сольного співу як діалог культур // Українське музикознавство : науково-методичний збірник НМАУ імені П. І. Чайковського. Вип. 36. Київ, 2010. С. 283–290.
10. Антонюк В. Г. Педагогічний подвиг Миколи Кондратюка // Часопис НМАУ імені П. І. Чайковського. № 4 (21). 2013. С. 86–94.
11. Антонюк В. Г. Постановка голосу : посіб. для муз. ВНЗ. Київ: Українська ідея, 2000. 68 с.
12. Антонюк В. Г. Професійна діяльність вокалістів як мотиваційний процес // Мистецтвознавчі записи : зб. наук. праць ДАККіМ. № 2 (8). Київ, 2005. С. 96–105.
13. Антонюк В. Г. Українська вокальна школа: етнокультурологічний аспект : монографія. 2-ге вид. Київ : Українська ідея, 2001. 144 с.
14. Антонюк В. Г. Школа розумного співу (професор Олена Муравйова та її учні) // Науковий вісник НМАУ імені П. І. Чайковського. Вип. 67. Київ, 2008. С. 223–235.
15. Бондарчук В. О. Дмитро Гнатюк: оперний співак, музичний режисер, педагог : монографія. Кам'янець-Подільський : Видавець ПП Зволейко Д. Г., 2018. 616 с.
16. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ : Либідь, 1997. 376 с.
17. Гребенюк Н. Є. Вокально-виконавська творчість: психолого-педагогічний та мистецтвознавчий аспекти: монографія. Київ : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 1999. 269 с.
18. Гузій Н. В. Основи педагогічного професіоналізму : навч. посіб. Київ : Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова, 2004. 155 с.
19. Дилецький М. Граматика музикальна: фотокопія рукопису 1723 р. / підгот. О. С. Цалай-Якименко. Київ : Музична Україна, 1970. 111 с.
20. Іванов В. Ф. Співацька освіта в Україні у XVIII ст. : монографія. Київ : Музична Україна. 289 с.
21. Євтушенко Д. Г., Михайлов-Сидоров М. Г. Питання вокальної педагогіки: історія, теорія, практика. Київ : Мистецтво, 1963. 340 с.
22. Журавський В. С. Вища освіта як фактор державотворення і культури в Україні. Київ : ВД «Ін Юрі», 2003. 416 с.
23. Зязюн І. А., Сагач Г. М. Краса педагогічної дії : навчальний посібник. Київ : Укр.-фінськ. ін.-т менеджменту і бізнесу, 1997. 302 с.
24. Козицький П. О. Спів і музика в Київській академії за 300 років існування. Київ : Музична Україна, 1971. 146 с.
25. Колодуб І. С. Питання теорії вокального мистецтва : Харків, 1995. 120 с.
26. Колодуб І. С. Практичні поради педагога-вокаліста. Київ : Муз. Україна, 2010. 54 с.
27. Коломінський Н. Л. Психологія менеджменту в освіті (соціально-психологічний аспект) : монографія. Київ, 2000. 286 с.
28. Комісаров О. В. Початкове навчання співу на фонетичній основі української мови. Київ: ІСДО, 1995. 88 с.
29. Костюк О. Г. Сприймання музики і художня культура слухача. Київ : Наукова думка, 1965. 123 с.
30. Кузьмінський А. І. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. Київ : Знання, 2005. 486 с.
31. Лекції з педагогіки вищої школи : навч. посіб. / за ред. Лозової В. І. Харків : ОВС, 2006.

496 с.

32. Михайлова Т. М. Виховання співаків у Київській консерваторії: Хронологічний огляд з 1863 по 1963 рр. Київ : Музична Україна, 1970. 128 с.
33. Мітюков Б. Н. Педагогічні ідеї Яна Амоса Коменського на Україні. Київ : Радянська школа, 1971. 108 с.
34. Моляко В. О. Проблеми психології творчості // *Актуальні проблеми психології* : збірник наукових праць / За ред. В. О. Моляко. Т. 12. Вип. 6. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. 352 с.
35. Муравйова О. О. Слогади. Матеріали / упор. та прим. Г. І. Філіпенко. Київ : Музична Україна, 1984. 150 с.
36. Носенко Е. П. Емоційний стан і мова. Київ : Вища школа, 1981. 195 с.
37. Олексюк О. М. Музична педагогіка : навчальний посібник. Київ : КНУКіМ, 2006. 188 с.
38. Олексюк О. М. Педагогіка духовного потенціалу особистості: сфера музичного мистецтва : навч. посіб. Київ : КНУКіМ, 2004. 264 с.
39. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва. Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін. Київ : Освіта України, 2010.
40. Падалка О. С. та ін. Педагогічні технології : навч. посіб. Київ : Українська енциклопедія, 1995. 254 с.
41. Педагогічні технології професійної підготовки фахівців: навчальний тренінг : навч.-метод. посіб. / за ред. Сисоєвої С. О. Київ, 2007. 184 с.
42. Піхманець Р. В. Психологія художньої творчості (теоретичні та методичні аспекти). Київ : Наукова думка, 1991. 164 с.
43. Растрігіна А. М. Педагогіка свободи: методологічні та соціально-педагогічні основи : монографія. Кіровоград, 2002. 256 с.
44. Рибалка В. В. Психологія розвитку творчої особистості : навчальний посібник. Київ : АПН України. Ін-т пед. і психолог. проф. освіти, 1996. 236 с.
45. Ростовський О. Я. Методика викладання музики : навч.-метод. посіб. Тернопіль, 2000. 215 с.
46. Рудницька О. П. Педагогіка: загальна та мистецька : навч. посіб. Київ : Богдан, 2005. 360 с.
47. Сковорода Г. С. Твори в двох томах: Пер. із староукр. мови та прим. М. Кашуби, В. Шевчука / Передм. О. Мишанича. Київ : АТ Обереги, 1994. Т. 2. 480 с.
48. Стажевич О. Г. Основи вокальної педагогіки. Ч. 1: Природно-наукові теорії співу : навч. посіб. для музичних та пед. ВНЗ. Харків-Суми, 2002. 92 с. Шамаєва К. І. Музична освіта в Україні у першій половині XIX ст. Київ, ІЗМН, 1996. 112 с.
49. Шамаєва К. І. Музична освіта в Україні у першій половині XIX ст. Київ : ІЗМН, 1996. 112 с.
50. Шульгіна В. Д. Українська музична педагогіка: підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ : ДАКККіМ, 2008. 263 с.
51. Юрій М. Т. Етногенез та менталітет українського народу: Вид. 2-ге. Київ : Таксон, 1997. 237 с.
52. Юркевич П. Д. Вибране / пер. з рос. Київ : Абрис, 1993. 398 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА

Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 16 липня 2019 року з внесеними змінами 16 липня 2022 року. [Електронний ресурс] <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19#Text>

[Дата доступу: 31.01.2023 р.] [Назва з екрану]

Про освіту: Закон УРСР №1060-ХІІ від 23.05.1991 р. // *Вища освіта в Україні. Нормативно-правове регулювання*. Київ : НВПП «Форум», 2003. С. 18–48.

Про вищу освіту: Закон України №2984-ІІІ від 17 січня 2002 р. // *Вища освіта в Україні. Нормативно-правове регулювання*. Київ: НВПП «Форум», 2003. С. 175–231.

Про затвердження Положення про акредитацію вищих навчальних закладів і

спеціальностей у вищих навчальних закладах та вищих професійних училищах: Постанова Кабінету Міністрів України № 978 від 9 серпня 2002 р. // *Вища освіта в Україні. Нормативно-правове регулювання*. Київ : НВПП «Форум», 2003. С. 344–348.

Про затвердження Положення про освітньо-кваліфікаційні рівні (ступеневу освіту): Постанова Кабінету Міністрів України № 65 від 20.01.98 р. // *Вища освіта в Україні. Нормативно-правове регулювання*. Київ : НВПП «Форум», 2003. С. 153–159.

Про затвердження Положення про державний вищий заклад освіти: Постанова Кабінету Міністрів України № 1074 від 05.09.96 р. // *Вища освіта в Україні. Нормативно-правове регулювання*. Київ : НВПП «Форум», 2003. С. 99–118.

Про затвердження Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах: Наказ Міністерства освіти України № 161 від 02.06.93 р. // *Вища освіта в Україні. Нормативно-правове регулювання*. Київ : НВПП «Форум», 2003. С. 413–432.

Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26 грудня 2015 р. № 848–VIII. URL: <http://vnz.org.ua/zakonodavstvo/112-zakon-ukrayiny-pro-naukovu-i-naukovo-tehnichnu-dzialnist>

Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. URL: <https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>.